

bl.a. fordi det forslag til vedtagelse, som Enhedslisten har fremsat, også omhandler velfærdsydelser, uddannelse, sundhed, vand og en række andre ting, som har med velfærdssamfundet at gøre. Det indgår ikke i det forslag til vedtagelse, som hr. Ole Sohn lige har læst op.

Så mit spørgsmål er stadig væk: Hvad er det præcis for ting i Enhedslistens forslag til vedtagelse, som hr. Ole Sohn ikke kan lide? Det synes jeg måske ville være rarere at få at vide, i stedet for at SF nu tiltager sig æren for al modstand mod servicedirektivet. Jeg tror personlig, at njerne i Frankrig og Holland har haft betydelig større betydning for den modstand, der efterhånden er mod servicedirektivet, end SF's holdninger, og hvad SF har sagt på et landsmøde for et par år siden.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil da gerne medgive, at der da ingen tvivl er om, at debatten om servicedirektivet i Frankrig og det efterfølgende nej har haft en stor indflydelse på debatten i hele Europa. Jeg synes, det har været meget konstruktivt, hvis man ser det på den måde, at den folkelige debat også kan påvirke beslutningsprocesserne. Det er jo derfor, der er nogle store, meget hårde debatter i Parlamentet.

Men jeg synes da, at Enhedslisten bør anerkende, at der faktisk er sket et skred i det danske Folketing, og at der også er sket et skred i det udgangspunkt, som regeringen havde, i forhold til den position, regeringen har i dag.

Kl. 11.30

Det kan jeg ikke forstå hvorfor man skal nedgøre. Jeg synes da tværtimod, man skal sige, at det da er fantastisk, at man har et Folketing, som i den grad er i stand til aktivt at være med til at påvirke en proces.

Jeg vil mene, det ville være udtryk for manglende rettidig omhu, hvis ministeren satte sig hen i et hjørne og sagde: Vi er grundlæggende imod det her direktiv, I kan forhandle det, som I vil, vi stemmer imod. Resultatet kan meget vel være, at vi kommer i mindretal, og så bliver det værst tænkelige vedtaget. Derfor gælder det om at udvise rettidig omhu og hele tiden at være med i forhandlingerne, hele tiden påvirke, hele tiden lave alliancer med både de partier og de lande, der har de holdninger, som et stort flertal i Folketinget deler. Så vidt jeg kan se, er der stort set enstemmighed om, hvor linjerne skal ligge.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Hr. Ole Sohn sagde, at det var godt at sidde på skødet af ministeren i denne her sag. Det er jeg ikke enig med hr. Ole Sohn i. Jeg tror, at hr. Ole Sohn har mange evner, men at få ministeren til grundlæggende at skifte holdning til politik tror jeg ikke, hr. Ole Sohn evner.

Jeg vil godt oversætte lidt, hvad det er, hr. Ole Sohns forhandlingslinje egentlig er, for hvad er det, hr. Ole Sohn siger? Han siger, at vi skal lade være med at give et fuldstændig klart mandat til ministeren om, hvad det er, vi er imod i det direktiv af hensyn til forhandlingsevnen.

Hvad er forhandlingsevnen? Det må jo være noget med at gå på kompromis i forbindelse med et eller andet. F.eks. står der i forslaget til vedtagelse fra bl.a. hr. Ole Sohn, at man er imod den foreslåede anvendelse af oprindelseslandsprincippet. Hvad er det så for en måde, man kan bruge oprindelseslandsprincippet på? Det må jo så være til diskussion eller til at indgå et kompromis. Det er jo det, ministeren gerne vil. Og kan hr. Ole Sohn ikke se faren i kompromiser om de her helt grundlæggende ting i vores samfund? Er det ikke det, der er til salg i de forhandlinger, hr. Ole Sohn gerne vil være med i?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg kan se en meget stor fare, hvis man lader en konservativ-liberalistisk regering forhandle servicedirektivet uden at have et mandat fra et Folketing, hvor et flertal er imod servicedirektivet i dets nuværende form. Man kan se, hvordan det foregår i andre lande. Så der er sket et voldsomt skred.

Men nu har jeg så meget tiltro til mine medmennesker, også til ministeren, at jeg tror, ministeren sådan set godt kan se, at der er nogle farer i det, og når ministeren her på talerstolen giver udtryk for, at der er nogle farer, så tror jeg faktisk på, at han også mener det. Og skulle han ikke mene det, så er det jo ekstra godt, at SF, De Radikale og Socialdemokraterne sidder og er med til at give et forhandlingsmandat.

Derfor er det sådan set en dobbeltstrategi. Enten kan man have tiltro til ministeren, og har man ikke tiltro til ministeren, så er det godt, at han bliver pakket ind af nogle partier, som har de holdninger, der siger, at når man udfører tjenesteydelser i Danmark, så er det efter danske regler, når man har et arbejdsmarked med en dansk model, der skal værnes om. Ønsker mini-